

Når jeg her har taget Ordet, er det fordi jeg har talt med mange, som har været enige med mig, men som alle har klaget over, at ingen vilde tage Initiativ til en Kritik over en Ledelse, som sikkert har et Flertal mod sig, når det kommer til Stykket.

Da jeg føler mig overbevist om, at det nu vil „komme til Stykket“ på Generalforsamlingen, den 24de, vil jeg så mindeligt lægge Rådets Medlemmer paa Sinde at overveje mine Ord, om der ikke skulde være Sandhed i dem.

Erfaringen har vist mig, at Kvinder i mange Henseender er bedre uddannede end Mænd, og sidder inde med Ævner, som vi haardt savner i det offentlige Liv. Men, hvor varm en Ven jeg end er af Kvindesagen, forblindet er jeg ikke. Jeg karr meget godt se, at i Administration og navnlig i Organisation, hvori Kvinderne så lidt har haft Lejlighed til at øve sig, der staar de (i hvert Fald her til Lands) ofte tilbage. D. K. S.'s *nuværende Ledelse*¹¹ er et Eksempel herpå.

Jeg har her, ukaldet, men i Overensstemmelse med mange, og drevet dertil af et oprigtigt Venskab for Kvinderådet — både dets Virken i Indlandet og dets Repræsentation i Udlandet — sat Fingeren på et ømt Sted, med Fare for at det skal gøre ondt. Jeg har endog gjort det med den Skarphed og Bestemthed, som en ikke ubetydelig Erfaring i Organisationsvæsen indgiver mig.

Men jeg gør det i fuld Fortrøstning, thi jeg har en begrundet Overbevisning om, at de fleste af Rådets Medlemmer er enige med mig; medens en måske lidt overdreven Finfølelse, en noget for stærk Hensyntagen til *personlige* Følelser, har været Grunden til, at man så længe har båret over med mangt og meget.

Måske har også en god Vilje og et stort Arbejde fra Ledelsens Side bragt Medlemmernes gode Hjerter til at se bort fra de faktiske Fejl og Bristen på ledende Ævne.

Jeg kan ikke noksom pointere, at denne *min Kritik af Ledelsen er et oprigtigt Tillids-votum til det samlede Råd.*

Og skulde jeg ved at tale til deres gode Følelser og sunde Sans have bidraget lidt til, at den foreslåede Reform i Rådets Ledelse på Lørdag tages op med forøget Iver — da véd jeg, at jeg ikke forgæves har lagt så længe Beslag på Læserens Tålmodighed, og „Kvinden og Samfundet“s Velvilje.

Thi ingen kan stærkere end jeg ønske at

se Dansk Kvinderåd som *en Institution, der indadtil har en klar og fast Organisation og en Forretningsorden, der står tydelig og utabelig i Medlemmernes Bevidsthed — og udadtil som en enig, veltledet, vagtsom, klog og sympatetisk, kort sagt en værdig Repræsentation, i Indland som i Udland, for Danmarks Kvinder.*

Med megen Tak for Optagelsen,
En Mand.

Barnemordssagen.

Følgende i Anledning af „Et Spørgsmaal til D. K. Sfs. Fællesstyrelse“ i dette Blads Nr. 18:

Ved Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Juli d. A. blev, som bekendt, efter Forhandlingen om ovennævnte Spørgsmaal Sagen lagt i Fællesstyrelsens Hænder til videre Overvejelse og Behandling.

Ved Fællesstyrelsesmødet den 5. September d. A. lagde Fællesstyrelsen foreløbig Sagen i mine Hænder, idet den overdrog det til mig at gøre det forberedende Arbejde til videre Skridt i D. K. Sfs. Bestræbelser for om muligt at gøre noget for at hindre de mange Barnemord og i Forbindelse dermed at forbedre de saakaldte „uægte“ Børns Stilling i vort Samfund.

Saalænge dette Arbejde beror hos mig, bedes enhver, som ønsker at forhandle med D. K. Sf. om Barnemordssagen, at henvende sig til mig under Adr:

cand. phil. Helene Berg, Kongens Lyngby.

— Forøvrigt kan jeg og enhver af mine Kolleger i Fællesstyrelsen saa vel som alle D. K. Sfs. Medlemmer kun glæde os over ethvert velovervejet Skridt og enhver alvorlig Bestræbelse, som gøres for at komme dem til Hjælp, der lider; og om andre — enkelte Personer eller Foreninger — søger at gøre noget for at hindre de mange Barnemord eller for at hjælpe de ulykkelige Mødre, der staar uden Støtte, eller for at forbedre de „uægte“ Børns Samfundsstilling, kan dette selvfølgelig aldrig betragtes som at gaa D. K. Sf. i Bedene, og da D. K. Sf. ikke har forpagtet Barnemordssagen, er der ikke mindste Grund til, at det skulde være repræsenteret paa andre Foreningers Udvalgsmøder om denne Sag.

Der er nok at gøre; maa blot saa meget som muligt blive gjort.

Helene Berg.

¹¹ Formanden har i År og Dag været borte fra Ledelsen på Grund af Sygdom.